

Kniha Daniel – číslo tridsaťjeden

Varovanie Amerike: Význam Danielovho výkladu pre dnešok

Jeff Pippenger

2023-12-26

Nápis na stene a Danielov výklad Belšaccarovi predstavujú konečný výrok proti odpadlíckemu republikánskemu rohu aj odpadlíckemu protestantskému rohu Spojených štátov. Počiatočné dejiny tak zakladateľov Spojených štátov, ako aj priekopníkov adventizmu sú jasne zaznamenané, no poučenia a varovania, ktoré sú v nich obsiahnuté, boli počas „štyroch generácií“ odložené bokom. Belšaccar dokonale predstavuje túto pravdu.

Nie je potrebné určovať presné časové obdobie, aby sa dalo rozhodnúť, čo predstavuje jedno pokolenie, lebo Božie slovo nikdy nezlyháva a výslovne hovorí, že vo štvrtom pokolení Boh uzatvára účty s národmi, ktoré sa vzbúрили proti Jeho zjavenej vôli.

A Boh hovoril všetky tieto slová a riekol: Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva. Nebudeš mať iných bohov predou mnou. Neurobíš si rytinu ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, ani toho, čo je dolu na zemi, ani toho, čo je vo vodách pod zemou. Nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť, lebo ja, Hospodin, tvoj Boh, som žiarlivý Boh, ktorý navštevujem nepravosť otcov na synoch do tretieho a štvrtého pokolenia tých, ktorí ma nenávidia; a preukazujem milosrdenstvo tisícim tým, ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania. Exodus 20:1.

V poslednej generácii, a teda v prorockej „štvrtnej generácii“ starovekého Izraela, Ján Krstiteľ aj Kristus označili túto generáciu za pokolenie vreteníc.

Plemeno vreteníc, ako môžete hovoriť dobré veci, keď ste zlí? Lebo z hojnosti srdca hovoria ústa. Dobrý človek z dobrého pokladu srdca vynáša dobré veci, a zlý človek zo zlého pokladu vynáša zlé veci. Ale hovorím vám, že z každého planého slova, ktoré ľudia povedia, vydajú počet v deň súdu. Lebo podľa svojich slov budeš ospravedlnený a podľa svojich slov budeš odsúdený. Matúš 12,34–37.

V poslednej generácii zemnej šelmy hovorí ako drak (vretenica). Od roku 1863 až po nedeľný zákon sa republikánsky roh odvracal od Ústavy Spojených štátov. Požehnania, ktoré Boh udelil národu, odvrátili srdcia občanov i vodcov od ich zodpovednosti chrániť zásady, ktoré priniesli bohatstvo a blahobyť, z ktorých sa naučili tešiť, a zabudli na pohnútku, ktorá viedla otcov zakladateľov pri vytváraní posvätnéj listiny, ktorá priniesla bohatstvo a blahobyť, čo ich následne zviedli. Nielenže zabudli na účel tejto posvätnéj listiny, ale zabudli aj na svoju zodpovednosť zachovávať zásady obsiahnuté v tomto dokumente.

Od roku 1863 až po nedeľný zákon sa pravý protestantský roh (adventizmus) odvrátil od svojich základných právd, ktoré Boh ustanovil prostredníctvom služby Williama Millera. Požehnania, ktoré Boh udelil adventizmu, odvrátili srdcia občanov i vodcov od ich zodpovednosti chrániť zásady, ktoré vytvorili duchovné bohatstvo, z ktorého sa tešili; a zabudli na zámer priekopníkov pri

vytvorení posolstva znázorneného na dvoch posvätných mapách, ktoré bolo určené na ustanovenie prorockého bohatstva, ktoré mali strážiť a ohlasovať.

Keď Pán uzavrel zmluvu so starovekým Izraelom na vrchu Sinaj, dal dve posvätné dosky obsahujúce svojich desať zákonov, ktoré mali byť symbolom jeho zmluvného vzťahu s jeho ľuďmi. Keď ustanovil každoročné sviatky, nariadil, aby sa na Letnice prinášala obeť dvoch chlebov, ktoré mali byť pozdvihované. Obeť pozdvihovania z dvoch chlebov bola jedinou obeťou v službe svätyne, pri ktorej mal byť do jej prípravy zahrnutý kvas (symbol ľudského hriechu, zloby, bezbožnosti a pokrytectva).

Vaše chvastanie nie je dobré. Či neviete, že trocha kvasu prekvasí celé cesto? Vyčistite teda starý kvas, aby ste boli novým cestom, ako ste nekvasení. Lebo aj náš veľkonočný Baránok, Kristus, bol obetovaný za nás. Preto slávme sviatok nie so starým kvasom, ani s kvasom zloby a nešťachetnosti, ale s nekvaseným chlebom úprimnosti a pravdy. 1 Korinťanom 5:6–8.

Medzitým, keď sa zhromaždil nesčíselný zástup ľudu, takže šliapali jeden po druhom, začal predovšetkým hovoriť svojim učeníkom: Chráňte sa kvasu farizejov, ktorým je pokrytectvo. Lukáš 12,1.

Dva mávané chleby, ktoré boli pozdvihované ako obeť mávania, boli symbolom zástavy stodridsiatichštyritisíc, ktorí, hoci boli hriešnikmi, mocou Božou vyčistili svoj kvas zloby, nepravosti a pokrytectva. Kvas, ktorý bol v chleboch, predstavoval ľudí (hriešnikov), ktorí premohli hriech prostredníctvom procesu očisťovania, znázorneného tým, že boli „upečení“ ohňom pece posla zmluvy v tretej kapitole Malachiáša. Chleby tiež predstavovali „chlieb z neba“, lebo keď boli obetované, mali byť pozdvihované k nebu ako obeť mávania.

Na Letnice, keď nastalo naplnenie predobrazu dvoch chlebov, ktoré sa po celé roky obetovali na letničnom sviatku, Kristovi učeníci začali dielo povolávania inej skupiny (druhého chleba) spomedzi pohanského sveta. Potom mali byť dva chleby, ktoré boli oba očistené od hriechu (kvasu).

Dve dosky Desatora sa stali symbolom zmluvného vzťahu starovekého Izraela a dva kývavé chleby predstavujú zmluvný vzťah s ranou kresťanskou cirkvou. Na počiatku dejín zemskeho zvierat'a boli dve sväte Habakukove dosky dané ako symbol zmluvného vzťahu moderného Izraela, pravého protestantského rohu, práve tak, ako bola svätá Ústava daná republikánskemu rohu. Pán teraz volá stoštyridsaťštyri tisíc, aby povstali ako mocné vojsko, a keď tak učinia, budú pozdvihnutí ako obeť pozdvihovania (zástava), keď budú vrhnutí do pece rozžeravej sedemkrát viac.

Tá zástava predstavuje zákon Desiatich prikázaní; predstavuje aj tých, ktorí kráčajú v ohnivej peci so živým Chlebom z neba po svojom boku, a tiež tých, ktorí zachovávajú základné učenia symbolizované na dvoch svätých tabuliach Habakuka. Všetky tieto znaky sú zastúpené v dvoch svedkoch v jedenástej kapitole Zjavenia.

Belšaccarov súd predstavuje svedectvo proti obom rohom šelmy zeme. V čase toho súdu bola jedna žena (cirkev), ktorá rozumela, že jediným mužom v kráľovstve, ktorý mohol rozpoznať a

vyložiť nápis, bol Daniel.

A počul som o tebe, že vieš podávať výklady a rozriešiť pochybnosti; teraz teda, ak budeš môcť prečítať tento nápis a oznámiť mi jeho výklad, budeš odetý do šarlátu, budeš mať na svojom krku zlatú reťaz a budeš tretím vládcom v kráľovstve. Vtedy Daniel odpovedal a riekol pred kráľom: Nech sú tvoje dary tebe samému a svoje odmeny daj inému; ja však prečítam kráľovi nápis a oznámim mu jeho výklad.

Ó kráľ, Najvyšší Boh dal Nabuchodonozorovi, tvojmu otcovi, kráľovstvo, velebnosť, slávu a česť. A pre velebnosť, ktorú mu dal, všetky národy, kmene a jazyky sa pred ním triasli a báli: koho chcel, toho usmrcoval; koho chcel, toho ponechával nažive; koho chcel, toho povyšoval; a koho chcel, toho ponížoval. Keď sa však jeho srdce povýšilo a jeho duch zatvrdol v pýche, bol zosadený zo svojho kráľovského trónu a odňali mu jeho slávu. A bol vyhnaný spomedzi synov ľudí; a jeho srdce sa stalo podobným zvieratám a jeho príbytok bol s divými oslami: krmili ho trávou ako voly a jeho telo bolo zmáčané nebeskou rosou; až kým nepoznal, že Najvyšší Boh vládne nad kráľovstvom ľudí a ustanovuje nad ním, koho chce.

A ty, jeho syn, ó Balsazár, si neponížil svoje srdce, hoci si toto všetko vedel; ale si sa povýšil proti Pánovi nebies, a nádoby jeho domu priniesli pred teba, a ty i tvoji veľmoži, tvoje ženy i tvoje vedľajšie ženy ste z nich pili víno; a chválil si bohov zo striebra a zlata, medi, železa, dreva a kameňa, ktorí nevidia ani nepočujú ani nevedia; ale Boha, v ktorého ruke je tvoj dych a ktorému patria všetky tvoje cesty, si neoslávil. Vtedy bola od neho poslaná časť ruky a bolo napísané toto písmo. A toto je písmo, ktoré bolo napísané: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Toto je výklad tej veci: MENE; Boh spočítal tvoje kráľovstvo a urobil mu koniec. TEKEL; bol si odvážený na váhach a bol si uznaný za nedostatočného. PERES; tvoje kráľovstvo je rozdelené a dané Médom a Peržanom.

Vtedy Bélsacár rozkázal, a obliekli Daniela do šarlátu, zavesili mu na hrdlo zlatú reťaz a vyhlásili o ňom, že má byť tretím vládcom v kráľovstve. Tej istej noci bol Bélsacár, kráľ Chaldejcov, zabitý. A Méd Dárius prevzal kráľovstvo vo veku asi šesťdesiatdva rokov. Daniel 5:16–31.

Pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch bude kalich neprávosti i kalich času skúšky naplnený pre národ, pre odpadlícky republikánsky roh i pre odpadlícky protestantský roh, lebo Boh „spočítal“ (šieste) „kráľovstvo a ukončil ho“. Oba rohy i národ budú „odvážené na váhach“ (súdu prebiehajúceho vo svätyni) „a uznané za nedostatočné“. Spojené štáty potom budú „rozdelené“, keď nastane občianska vojna a despotizmus, a potom budú odovzdané siedmemu a ôsmemu kráľovstvu biblického proroctva.

„O Amorejcoch Pán povedal: ‚A vo štvrtom pokolení sa sem zasa vrátia, lebo nepravosť Amorejcov ešte nie je dovŕšená.‘ Hoci tento národ vynikal svojím modlárstvom a skazenosťou, ešte nenaplnil čašu svojej neprávosti a Boh nedal príkaz na jeho úplné zničenie. Ľud mal vidieť božskú moc zjavenú zreteľným spôsobom, aby zostal bez výhovorky. Súcitný Stvoriteľ bol ochotný znášať ich nepravosť až do štvrtého pokolenia. Potom, ak by sa neukázala nijaká zmena k lepšiemu, mali na nich dopadnúť Jeho súdy.“

„Nekonečný stále vedie účet so všetkými národmi s neomylnou presnosťou. Kým sa Jeho milosrdenstvo ponúka vo výzvach k pokániu, tento účet zostáva otvorený; ale keď čísla dosiahnu určitú mieru, ktorú Boh určil, začína služba Jeho hnevu. Účet sa uzatvára. Božská zhovievavosť sa končí. Už niet ďalšieho dovolávania sa milosrdenstva v ich prospech.

„Prorok, hľadiac naprieč vekmi, mal tento čas predstavený pred svojím zrakom. Národy tohto veku boli príjemcami bezprecedentných milostí. Boli im dané tie najvybranejšie nebeské požehnania, no proti nim sú zapísané vzrastajúca pýcha, lakomstvo, modlárstvo, pohrdanie Bohom a nízka nevďačnosť. Rýchlo uzatvárajú svoj účet s Bohom.

„To, čo ma však naplňa chvením, je skutočnosť, že tí, ktorí mali najväčšie svetlo a výsady, sa poškvrnili prevládajúcou nepravosťou. Pod vplyvom bezbožných okolo seba mnohí, dokonca aj z tých, ktorí vyznávajú pravdu, ochladli a sú strhávaní silným prúdom zla. Všeobecné pohrdanie, ktorému je vystavená pravá zbožnosť a svätosť, vedie tých, ktorí sa úzko nespájajú s Bohom, k tomu, že strácajú úctu k Jeho zákonu. Keby nasledovali svetlo a poslúchali pravdu zo srdca, tento svätý zákon by sa im javil o to vzácnejší, keď je takto znevažovaný a odkladaný bokom. Čím zjavnejšou sa stáva neúcta voči Božiemu zákonu, tým zreteľnejšou sa stáva deliaca čiara medzi tými, ktorí ho zachovávajú, a svetom. Láska k božským prikázaniam v jednej skupine rastie úmerne tomu, ako v druhej skupine rastie pohrdanie nimi.

„Kríza sa rýchlo približuje. Prudko narastajúce čísla ukazujú, že čas Božieho navštívenia už takmer prišiel. Hoci nerád trestá, predsa bude trestať, a to rýchlo. Tí, ktorí chodia vo svetle, uvidia znamenia blížiaceho sa nebezpečenstva; nemajú však pokojne a bezstarostne sedieť v očakávaní skazy, utešujúc sa presvedčením, že Boh ukryje svoj ľud v deň navštívenia. Ďaleko od toho. Mali by si uvedomiť, že je ich povinnosťou usilovne pracovať na záchrane iných a so silnou vierou hľadiť k Bohu o pomoc. „Účinná, vrúcna modlitba spravodlivého mnoho zmôže.“

„Kvas zbožnosti celkom nestratil svoju moc. V čase, keď bude nebezpečenstvo a skleslosť cirkvi najväčšia, malá skupina tých, ktorí stoja vo svetle, bude vzdychať a nariekať nad ohavnosťami, ktoré sa dejú v krajine. No ich modlitby budú vystupovať obzvlášť v prospech cirkvi, pretože jej členovia konajú podľa spôsobu sveta.

„Vrúcne modlitby týchto verných niekoľkých nebudú márne. Keď Pán vystúpi ako pomstiteľ, príde aj ako ochranca všetkých, ktorí zachovali vieru v jej čistote a udržali sa nepoškvrnení od sveta. Práve v tomto čase Boh zaslúbil zastať sa svojich vyvolených, ktorí k Nemu volajú dňom i nocou, hoci s nimi dlho zhovieva.

„Príkaz znie: „Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a označ znamením na čelách mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú pre všetky ohavnosti, ktoré sa páchajú uprostred neho.“ Títo vzdychajúci a nariekajúci predkladali slová života; karhali, radili a naliehavo prosili. Niektorí z tých, ktorí zneuctovali Boha, činili pokánie a pokorili svoje srdcia pred Ním. No sláva Hospodinova odišla od Izraela; hoci mnohí naďalej zachovávali formy náboženstva, Jeho moc a prítomnosť chýbali.“ Testimonies, zväzok 5, 208–210.

Tí, ktorých predstavuje Daniel, keď stál pred Belšaccarom, ktorí poznajú „Budúcnosť pre Ameriku“, potom prijmú Danielovo „šarlátové rúcho“, „zlatú reťaz na krk“ a budú vyhlásení za

„tretieho vládca v kráľovstve“. Šarlát je znamením a farbou prvorodených, ktorí prijímajú dvojnásobný podiel z Otcovho dedičstva, ktorí sú sto štyridsaťštyri tisíc.

To sú tí, ktorí sa nepoškvrnili so ženami; lebo sú panici. To sú tí, ktorí nasledujú Baránka, kamkoľvek ide. Títo boli vykúpení spomedzi ľudí ako prvotina Bohu a Baránkovi. Zjavenie 14:4.

Z dvoch chlebov, ktoré sú pozdvihnuté ako zástava, je to prvorodený (prvotiny), komu je na ruku priviazaná šarlátová niť.

A stalo sa, keď rodila, že jeden vystrčil ruku; i vzala babica a priviazala mu na ruku šarlátovú niť hovoriac: Tento vyšiel prvý. A stalo sa, keď vtiahol svoju ruku späť, že hľa, vyšiel jeho brat; i povedala: Ako si sa predral? Toto prerazenie nech je na tebe; preto dostal meno Fáres. A potom vyšiel jeho brat, ktorý mal na ruke šarlátovú niť, a dostal meno Zárach. 1. Mojžišova 38:28–30.

Prvá zmienka o „šarláte“ v Písmach sa nachádza pri udalosti, keď „Zárach“, ktorý je prvorodený a ktorého meno znamená ‚vychádzajúce svetlo‘, vyšiel prvý spomedzi dvojčiek, ktorých otcom bol Júda. Matka, Tamár (ktorá sa oddávala smilstvu), bola manželkou Júduovho zosnulého, bezbožného syna. Zárach, ‚vychádzajúce svetlo‘, pochádzal z Júduovho kmeňa a na ruke mal šarlátovú niť. „Fáres“ znamená preraziť sa von a predstavuje tých, ktorí sa oddeľujú od pápežstva a vychádzajú z Babylonu počas krízy nedeľného zákona.

„Šarlátová niť“ bola aj znamením, ktoré ochránilo smilnicu z Jericha, keď bolo mesto Jericho zničené.

Hľa, keď vojdeme do krajiny, priviažeš túto šarlátovú niť do okna, ktorým si nás spustila; a privedieš k sebe do domu svojho otca, svoju matku, svojich bratov i celý dom svojho otca. A stane sa, že ktokoľvek vyjde z dverí tvojho domu na ulicu, jeho krv bude na jeho hlave a my budeme bez viny; ale ktokoľvek bude s tebou v dome, jeho krv bude na našej hlave, ak sa ho niekto dotkne rukou. A ak prezradíš túto našu vec, budeme oslobodení od tvojej prisahy, ktorou si nás zaviazala prisahať. A ona povedala: Podľa vašich slov nech sa tak stane. Potom ich prepustila a oni odišli; a priviazala šarlátovú niť do okna. Jozua 2:18–21.

Danielov šarlátový odev označuje, že potom predstavuje sto štyridsaťštyri tisíc, prvý z dvoch pozdvihovaných chlebov obetných. Ako bochníky chleba predstavujú Chlieb z neba, ktorý dostal v spoločnej sieni šarlátové rúcho na svojej ceste k ukrižovaniu. V hodovnej sieni Balsazára, ktorá bola predobrazom spoločnej siene, kde Ježiš dostal šarlátové rúcho, sa dáva tým, ktorí rozumejú kríze, ktorá je bezprostredne pred nami v diele „Future for America“.

Potom vojaci miestodržiteľa odviekli Ježiša do vládnej siene a zhromaždili okolo neho celý oddiel vojakov. I vyzliekli ho a obliekli mu šarlátový plášť. Matúš 27,27.28.

Rúcho dané tým, ktorých predstavuje Daniel, je Kristovo rúcho spravodlivosti, ktoré je biele.

Radujme sa a plesajme a vzdajme mu česť, lebo prišla svadba Baránkova a jeho manželka sa pripravila. A bolo jej dané, aby sa odela do čistého a bieleho kmentu; lebo tým kmentom sú

spravodlivé skutky svätých. Zjavenie 19:7, 8.

Rúcho dané tým, ktorí sú predstavení ako Daniel, je zároveň šarlátové i biele, lebo ich rúcha boli vyprané mydlom valchárovým, valchárom z tretej kapitoly Malachiáša, keď očisťuje synov Léviho.

Ale kto obstoí v deň jeho príchodu? a kto obstoí, keď sa zjaví? Lebo on je ako oheň taviča a ako mydlo valchárov. A posadí sa ako tavič a čistíč striebra; a očistí synov Léviho a pretaví ich ako zlato a striebro, aby prinášali Hospodinovi obeť v spravodlivosti. Malachiáš 3:2, 3.

Rúcho je biele, ale iba preto, že bolo oprané v šarlátovej krvi Baránka.

A od Ježiša Krista, ktorý je verný svedok, prvorođený z mŕtvych a knieža kráľov zeme. Tomu, ktorý nás miloval a umyl nás od našich hriechov vo svojej vlastnej krvi, a učinil nás kráľmi a kňazmi Bohu a svojmu Otcovi; jemu sláva a panstvo na veky vekov. Amen. Zjavenie 1:5, 6.

Prvá zmienka o zlatej reťazi je pri príležitosti, keď je Jozef ustanovený do vedenia Egypta.

A faraón povedal Jozefovi: Hľa, ustanovil som ťa nad celou egyptskou krajinou. Potom si faraón zložil z ruky svoj prsteň a navliekol ho na Jozefovu ruku, obliekol ho do rúcha z jemného plátna a zavesil mu na krk zlatú reťaz. Dal ho voziť na svojom druhom voze a volali pred ním: Kľaknite! A tak ho ustanovil za vládcu nad celou egyptskou krajinou. Potom si faraón zložil z ruky svoj prsteň a navliekol ho na Jozefovu ruku, obliekol ho do rúcha z jemného plátna a zavesil mu na krk zlatú reťaz. 1. Mojžišova 41:41–43.

Dôvodom, prečo faraón ustanovil Jozefa za vládcu nad Egyptom, bolo to, že Jozef dokázal vyložiť faraónov sen o „siedmich časoch“ v súvislosti so skazonosným závanom „východného vetra“.

A faraón povedal Jozefovi: Vo svojom sne, hľa, stál som na brehu rieky. A hľa, z rieky vystúpilo sedem kráv, tučných a pekného vzhľadu, a pásli sa na lúke. A hľa, po nich vystúpilo iných sedem kráv, biednych, veľmi škaredého vzhľadu a chudých, aké som pre ich ohavnosť nevidel v celej egyptskej krajine. A tie chudé a škaredého vzhľadu kravy zožrali prvých sedem tučných kráv. A keď ich zožrali, nebolo poznať, že ich zožrali; ale zostali stále škaredého vzhľadu ako na začiatku. Nato som sa prebudil. Potom som videl vo svojom sne, a hľa, na jednom stebľe vyrástlo sedem klasov, plných a dobrých. A hľa, po nich vyrástlo sedem klasov uschnutých, tenkých a spálených východným vetrom. A tie tenké klasy pohltili sedem dobrých klasov. A povedal som to veštcom, ale nebolo nikoho, kto by mi to vyložil. Vtedy Jozef povedal faraónovi: Faraónov sen je jeden: Boh ukázal faraónovi, čo sa chystá vykonať. 1. Mojžišova 41:17–25.

Jozef vyložil faraónov sen podľa zásady „riadok za riadkom“, lebo najprv faraónovi oznámil, že tie dva sny sú jedným. Potom vyložil slovo „sedem“, ktoré bolo ako symbol spojené s „kravami“ a „klasmi“. Slovo „sedem“ v tomto úseku je tým istým slovom, ktoré je v Levitikus dvadsaťšesť preložené ako „sedem časov“. Jozef vyložil „sedem“ ako symbol siedmich rokov, čiže dvetisícpäťsto dvadsiatich dní. Jozef i Daniel obaja vykladali symbol „siedmich časov“ z Levitikus dvadsaťšesť.

Vo faraónovom sne bola hladomor spôsobený tým, že klasy obilia boli „spálené východným vetrom“. Riadok za riadkom, ako to Jozef priamo používa, „východný vietor“ označuje, že je to islam, ktorý spôsobuje obdobie hladu a hospodárskeho krachu, ktoré sa začína, keď Jozef a Daniel dostávajú zlatý náhrdelník, predstavujúci pozdvihnutie zástavy svetú (Jozefovmu Egyptu) a povolanie iného Božieho stáda von z (Danielovho) Babylona.

Dva rohy Spojených štátov sú znázornené všetkými mocnosťami biblického proroctva, ktoré sú predstavené ako dva národy. To by zahŕňalo Francúzsko, ktoré sa prorocky skladá zo Sodomy a Egypta, a Izrael, ktorý pozostával zo severného a južného kráľovstva, ako aj Médsko-perzskú ríšu. Dva rohy Médsko-Perzie v ôsmej kapitole Daniela označujú, že jeden z rohov kráľovstva vystupuje ako posledný.

Potom som pozdvihol svoje oči a videl som, a hľa, pred riekou stál baran, ktorý mal dva rohy; a oba rohy boli vysoké, ale jeden bol vyšší než druhý, a ten vyšší vyrástol naposledy. Daniel 8:3.

Dva rohy Médo-Perzie predstavujú dva rohy zemskej šelmy, a jeden z rohov zemskej šelmy teda musí byť vyšší a vyrásť ako posledný. V čase konca v roku 1798 sa začala vláda zemskej šelmy a roh protestantizmu bol prorokom Eliášom, predstavovaným Williamom Millerom, privedený na vrch Karmel. Mal sa odohrať zápas, ktorý mal zjaviť rozdiel medzi pravým prorokom a falošným prorokom, čo sa malo uskutočniť pri skúške na vrchu Karmel, ktorá prebiehala od 11. augusta 1840 až do 22. októbra 1844.

Milleritský adventizmus bol prozreteľnostne rozpoznávaný ako pravý prorok práve v tom čase, keď sa protestantské denominácie Spojených štátov vrátili k pápežskému Rímu a stali sa jeho dcérami. Roku 1863 sa pravý protestantský roh milleritského adventizmu vrátil do toho istého spoločenstva ako odpadlicke protestantstvo tým, že sa vrátil k tej istej porušenej metóde štúdia Biblie ako odpadlicke protestantstvo, keď začali svoje postupné dielo odmietania Eliášovho posolstva. V tom istom časovom období sa začala aj občianska vojna v Spojených štátoch. (Všimnite si, že keď je Svätý Duch odmietnutý, potom preberá vládu iný duch a výsledkom je vždy vojna.) Národ bol potom doslovne, politicky a prorocky rozdelený. Roh republikánstva by od toho bodu ďalej viedol stupňujúci sa zápas medzi dvoma hlavnými politickými stranami.

Od roku 1863, symbolu rozdelenia, lebo tento rok bol samým stredom občianskej vojny medzi Severom a Juhom, vznikli dve politické frakcie rohu republikánov a dve frakcie protestantského rohu, ktoré pozostávali z Demokratickej a Republikánskej strany a z odpadlických protestantov zachovávajúcich nedeľu a zachovávajúcich sobotu. Dvojité rozdelenie každého z týchto rohov bolo v dňoch Krista predobrazené saducejmi a farizejmi. Jedna skupina otvorene zavrholá zakladajúce zásady a druhá sa hlásila k tomu, že zakladajúce zásady zachováva, no napokon ich nahradila ľudskými tradíciami a obyčajmi.

Dňa 11. septembra 2001 bolo prorocky iniciované obdobie skúšky obrazu šelmy a svoj vrchol dosahuje pri nedeľnom zákone, čiže pri Baltazárovej opileckej hostine. Nedeľný zákon je znamením, ktoré identifikuje, že spojenie cirkvi a štátu je plne rozvinuté. V tom bode sa dva rohy odpadlickeho republikánstva a odpadlickeho protestantizmu stávajú jedným odpadlickým rohom, a

práve vtedy sa Daniel stáva tretím rohom, čiže tretím vládcom, alebo pravým protestantským rohom, ktorý povstáva napokon a je vyšší, lebo práve vtedy je pozdvihnutý ako zástava.

Jozef a Daniel predstavujú tú istú líniu proroctva, lebo riadok na riadok všetci proroci označujú posledné dni. Obaja rozpoznali „sedem časov“, keď ich uvideli. „Východný vietor“ islamu prichádza pod múr, zatiaľ čo Belšaccarovi a faraónovi podávajú svoj výklad toho, aká je „Budúcnosť Ameriky“. Sú odetí do „šarlátového rúcha“ Kristovej spravodlivosti, ktoré je „bielym rúchom“, takým učeným krvou Kristovou. Sú vyzdvihnutí ako zástava a predstavení ako koruna alebo zlatá reťaz, keď sa stávajú tretím vládcom, ktorý vystupuje vyššie a vystupuje ako posledný.

Budeme pokračovať šiestou kapitolou Daniela v nasledujúcom článku.

„V tú poslednú noc šialeného bláznovstva Bélšaccar a jeho veľmoži dovŕšili mieru svojej viny i viny chaldejského kráľovstva. Božia zdržujúca ruka už viac nemohla odvracať hroziace zlo. Prostredníctvom mnohých prejavov prozreteľnosti sa ich Boh usiloval naučiť úcte k svojmu zákonu. ‚Chceli sme uzdraviť Babylon,‘ vyhlásil o tých, ktorých súd teraz siahla až do neba, ‚ale nie je uzdravený.‘ Jeremiáš 51:9. Pre čudnú zvrátenosť ľudského srdca Boh napokon zistil, že je nevyhnutné vyniesť neodvolateľný rozsudok. Bélšaccar mal padnúť a jeho kráľovstvo malo prejsť do iných rúk.“ Proroci a králi, 530.